

Rozhodčí může býti odmítnut z týchž důvodů, které opravňují k odmítnutí soudce (§§ 19. a 20. jurisdikční normy, zákon ze dne 1. srpna 1895, čís. 111 ř. z.), tedy:

1. je-li tu dostatečný důvod, že se může pochybovati o jeho nepředpojatosti
2. ve věcech, ve kterých je sám stranou nebo při kterých je k některé ze stran v poměru spoluoprávněného, spoluzavázaného nebo postihem povinného;
3. ve věcech své manželky anebo takových osob, které s ním v přímé řadě jsou příbuzny nebo sešvakřeny, nebo s kterými v poboční řadě až do čtvrtého stupně je příbuzný nebo ve druhém stupni sešvakřen;
4. ve věcech svých osvojitelů nebo pěstounů, osvojenců nebo schovanců, svých poručencův a opatrovanců;
5. ve věcech, v nichž ustanoven byl nebo ještě jest zmocněncem některé ze stran.

Strana, která ustanovila rozhodčího sama, jest oprávněna odmítnouti jej pouze tehdy, vzešla-li příčina k odmítnutí, nebo zvěděla-li o ní strana až po jeho ustanovení.

....., dne ..... 19.....

Předseda (náměstek předsedy)
rozhočího soudu:

v .....